

Arrest

nr. 210 468 van 3 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. STESENS
Colburnlei 22
2400 MOL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat E. STESENS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 20 december 2015, verklaart er zich op 4 januari 2016 vluchteling.

1.2. Op 13 april 2018 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de Tadjiekse stam der Gardezi te behoren. U werd ongeveer 23 of 24 jaar geleden geboren in het dorp Ziarkhel in het district Gardez in de provincie Paktia. U ging tot de 7e graad naar school en kunt lezen en schrijven. U bent ongehuwd.

Ten tijde van president Karzai begon uw vader te werken als generaal voor de grenspolitie. U ging naar de madrassa maar toen de leerlingen daar werden aangespoord om deel te nemen aan de jihad, nam uw vader u weg van de madrassa en liet hij u naar een school gaan. De mawlawi van de madrassa was hier niet tevreden mee en vertelde uw vader dat u naar de madrassa moest gaan om zijn werk voor de overheid te compenseren. Op 3 september 2015, ongeveer anderhalve maand voor uw vertrek uit Afghanistan ontving uw vader een dreigbrief van de taliban waarin stond dat uw vader moest stoppen met werken voor de overheid en zijn zonen naar de madrassa moest sturen in plaats van naar de school. Uw vader bracht u bij een vriend van hem in Gardez, H.P., waar u nog anderhalve maand ondergedoken verbleef, gedurende de welke uw vader nog telefonische bedreigingen ontving.

U verliet Afghanistan ongeveer in de maand qaws (november/december) om via onder andere Iran, Turkije, Griekenland, Servië, Macedonië, Oostenrijk en Duitsland ongeveer 40 dagen later aan te komen in België op 20 december 2015 en asiel aan te vragen op 4 januari 2016.

U vreest om bij terugkeer gedood te zullen worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele taskara neer, de dreigbrief van de taliban, een kopie van de taskara van uw vader, een kopie van de taskara van een malik, een kopie van enkele pagina's uit het paspoort van uw vader, kopieën van foto's van uw vader in Bonn, een kopie van een brief geschreven door R., een kopie van een brief opgesteld door het ministerie van defensie, een kopie van een brief over een partijcommandant, kopieën van enkele foto's van uzelf, de omslag waarin dit alles naar België werd gestuurd en u stuurde tevens nog een videofragment door waarop uw vader te zien is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend omdat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

U baseert uw vrees voor vervolging door de taliban op de werkzaamheid van uw vader als generaal voor de grenspolitie (notities CGVS dd. 08/01/18, p. 17-18). Ook de dreigbrief die u kreeg zou het gevolg geweest zijn van uw vaders werk. Uw verklaringen over dit werk van uw vader zijn echter onvoldoende om het profiel van uw vader aannemelijk te maken. Zo moet worden vastgesteld dat u zeer weinig afweet over de werkzaamheden van uw vader. Hoewel niet van u wordt verwacht dat u in detail zou kunnen vertellen over het werk van uw vader mag toch een zekere kennis verwacht worden, zeker omdat dit werk aan de basis zou liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Bovendien kwam uw vader maandelijks of sporadisch om de twee maanden huiswaarts (CGVS, p. 12). Uw verklaringen over zijn werkzaamheden zijn echter zeer oppervlakkig.

Het enige dat u over het werk van uw vader kunt zeggen is dat hij commandant van de 3e afdeling was (CGVS, p. 18) en generaal van de 24e grenspolitie (CGVS, p. 9, 10, 20, 28), hetgeen u verschillende keren herhaalt zonder te lijken te weten wat dit eigenlijk inhoudt. U heeft zelfs geen idee waarvan die "derde afdeling" deel zou uitmaken (CGVS, p. 19) en weet evenmin of de grenspolitie al dan niet ook met korpsen of urdu's werkt (CGVS, p. 10). Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door het feit dat u ook over de concrete invulling van zijn werk niets blijkt te weten. U weet niet of uw vader al dan niet in een basis verbleef (CGVS, p. 10) en gevraagd naar zijn concrete activiteiten, blijft u steken bij "hij was commandant" (CGVS, p. 10). U heeft geen idee of uw vader samenwerkte met Amerikanen (CGVS, p. 11), noch welke contacten hij had met andere Afghaanse personen of eenheden op zijn werk (CGVS, p. 12). U kunt evenmin zeggen of uw vader op nog andere plekken dan Sharana in Paktika werkte (CGVS, p. 12) en ondanks herhaaldelijk aandringen van het CGVS om meer te vertellen over concrete activiteiten die uw vader had, blokt u af met de melding dat uw vader op zijn werk was en u in Gardez

en blijft u steken in de vage verklaring dat hij commandant was en een grens moest bewaken (CGVS, p. 12), dat hij niets vertelde over zijn operaties (CGVS, p. 20) en dat hij enkel zei dat hij commandant was van de derde afdeling (CGVS, p. 20). Uiteindelijk geeft het CGVS u carte blanche om eender wat te vertellen over het werk van uw vader en de omstandigheden waarin dit gebeurde, waarop u antwoordt dat hij "soms deelnam aan operaties hier en daar" en dat hij soms naar huis kwam (CGVS, p. 20). Deze vage verklaringen over het werk dat uw vader reeds uitvoerde zolang u zich kunt herinneren, zijn niet ernstig. U wordt nog de kans gegeven eender welke gebeurtenis die zou plaatsgevonden hebben in Paktika en Sharana mee te delen, maar opnieuw slaagt u er niet in ook maar één voorbeeld te geven (CGVS, p. 28). Over de rang van uw vader bent u uiteindelijk zelfs niet zeker dat hij wel generaal was maar beweert u dat de mensen zeiden dat hij generaal was maar dat u niet weet welke rang hij had (CGVS, p. 20). U weet niet of uw vader ooit een andere rang heeft gehad (CGVS, p. 19) en zijn badge heeft u nooit gezien waardoor u niet weet hoe die er uit ziet (CGVS, p. 19). Hoeveel uw vader verdiende weet u al evenmin (CGVS, p. 29). Voorts bent u uiterst oppervlakkig over de tijdsspanne waarin uw vader dit werk uitvoerde. Nauwkeuriger dan "onder Karzai" slaagt u er niet in om de tijdsperiode aan te duiden waarin uw vader generaal werd (CGVS, p. 10) en u slaagt er al evenmin in duidelijk te maken tot wanneer uw vader dit werk uitvoerde. In eerste instantie zegt u vaagweg dat hij met zijn dienst stopte drie à vier jaar voor uw vertrek maar dat u niet precies weet wanneer (CGVS, p. 10). Vervolgens haalt u aan dat uw vader stopte nadat zijn wagen op een landmijn had gereden en hij gewond raakte. Hoewel u aangeeft hoeveel jaar geleden dit plaatsgevonden had, is het zeer merkwaardig dat u dit incident, wat toch wel een ingrijpende gebeurtenis in uw leven moet zijn geweest, niet kunt inschatten in uw eigen leefwereld. Zo weet u niet in welke graad op school u op dat moment zat (CGVS, p. 21), terwijl u tot kort voor uw vertrek school hebt gelopen in uw dorp (CGVS, p. 8).

Ook over uw vaders werk voor hij commandant van de grenspolitie werd, blijft u ontstellend vaag. U legt een bundel gekopieerde foto's neer van uw vader die naar een conferentie van Bonn zou geweest zijn in 1998, toen de taliban dus nog de macht hadden in Afghanistan, waar uw vader commentaren heeft ondergeschreven. Zelf kunt u hierover echter absoluut niets zeggen behalve de naam R. die ook op één van de door u neergelegde documenten staat (CGVS, p. 9). U weet niet wat uw vader deed voor de overheid (CGVS, p. 9), waarover deze conferentie ging (CGVS, p. 18) en wie uw vader er kende en wie niet (CGVS, p. 18). Dat u deze documenten neerlegt zonder zelf ook maar iets te kunnen vertellen hierover, doet opnieuw ernstig twijfelen aan het door u voorgehouden profiel van uw vader, zeker aangezien dit profiel rechtstreeks verantwoordelijk zou geweest zijn voor uw eigen problemen en uiteindelijk uw vlucht uit Afghanistan. Daarbij moet nog vermeld worden dat de brieven die u neerlegt ter bewijs van uw vaders werk allemaal dateren van het jaar 1373 Afgaanse kalender, hetgeen overeenkomt met 1994 en 1995 in de Gregoriaanse kalender.

Niet alleen blijkt u geen kennis te hebben over het concrete werk dat uw vader zelf deed, ook over de grenspolitie meer algemeen blijkt uw kennis nihil te zijn. U weet niet hoe personen bij de grenspolitie gerekruteerd kunnen worden (CGVS, p. 14), ondanks het feit dat u zelf interesse had om bij het leger of bij de politie te gaan (CGVS, p. 14). Dat u hier dan nooit met uw vader zou hebben over gesproken, terwijl hij toch wel heel wat zou hebben moeten betekend hebben voor de grenspolitie, gezien zijn rang, is zeer merkwaardig. Ook frappant is dat u over de enige persoon die u herkent op de foto met uw vader de heer H. is (CGVS, p. 19), waar er hoegenaamd geen informatie kunt geven. U vermoedt enkel dat hij voor de overheid werkte omdat u hem op tv heeft gezien, maar wat hij precies doet weet u niet (CGVS, p. 19). En hoewel u eerst nog twee andere commandanten vermeldt waar uw vader mee samenwerkte in Gardez (CGVS, p. 19), weet u niet wie de hoogste commandant van de grenspolitie was toen u er was en kunt u geen enkele commandant van de grenspolitie meer opnoemen (CGVS, p. 27).

Door deze enorm vage verklaringen over het werk van uw vader maakt u allerm minst aannemelijk dat uw vader dit werk uitvoerde tot enkele jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. Aangezien u uw vlucht uit Afghanistan direct linkt aan het werk van uw vader en uw vervolging hierdoor (CGVS, p. 17-18), wordt de geloofwaardigheid van uw persoonlijke vrees hierdoor ernstig aangetast.

Bovendien zijn uw verklaringen over de vervolgingsfeiten ook op zich allerm minst geloofwaardig aangezien ze enorm vaag en onwaarschijnlijk zijn. Wat betreft uw bewering dat uw vader reeds eerder benaderd werd door de taliban moet opgemerkt worden dat u hierover enorm vaag blijft. U weet niet wanneer uw vader de eerste keer werd aangesproken door de taliban omdat uw vader dit nooit zou gezegd hebben (CGVS, p. 21). Nochtans geeft u zelf aan dat u nog steeds telefonisch contact heeft met uw vader (CGVS, p. 15) waardoor op zijn minst enige interesse mag verwacht worden in de reden waarom u uw thuisland en uw familie diende achter te laten. Hetzelfde geldt voor de daaropvolgende dreigbrief die u zou ontvangen hebben. Hierover weet u niet of het Q.S. zelf is die de dreigbrief afgaf (CGVS, p. 23), hoe deze dreigbrief afgegeven werd (CGVS, p. 23) en blijkt u ook op geen moment te hebben gevraagd hoe dit allemaal verliep (CGVS, p. 23).

U zegt dat u de instructies van uw vader opvolgde (CGVS, p. 23) maar dit biedt geen verklaring voor het feit dat u in de twee jaar dat u reeds in België bent nog steeds geen stappen heeft ondernomen om te weten te komen hoe deze levensbedreigende gebeurtenis zich precies afspeelde. Ook de reacties van uw vader zowel op de mondelinge bedreigingen als op de dreigbrief kunnen niet overtuigen. In eerste instantie is het in de Afghaanse context al weinig geloofwaardig dat hij de verwijten van een mullah uit Pakistan, van wie hij wist dat die jongeren naar een Pakistaanse madrassa wou sturen, aan zijn adres niet serieus nam (CGVS, p. 17-18). Nadien zou uw vader ook niets hebben ondernomen na de eerste benadering door de taliban behalve u de boodschap geven dat u voorzichtig moest zijn en thuis moest blijven (CGVS, p. 22). Heel vaag voegt u toe dat hij u vroeg soms niet naar school te gaan (CGVS, p. 22). Als generaal van een overheidsdienst zou zeker mogen verwacht worden dat hij andere stappen zou ondernemen om zijn oudste zoon veilig te houden, onmiddellijk na het ontvangen van een bedreiging. Bovendien is het allerm minst geloofwaardig dat uw vader besliste om u weg te sturen naar Europa, zelf weg te vluchten naar Gardez maar zijn andere zoon, die nu ongeveer zestien jaar oud is (CGVS, p. 12) wel thuis achter liet (CGVS, p. 13) zonder bijkomende beschermingsmaatregelen. Dit is des te frappanter daar uw broer dan nog verder naar de madrassa zou blijven gaan zijn en van daar meegenomen werd (CGVS, p. 24) terwijl dit net de oorzaak en plek zou zijn geweest van uw problemen (CGVS, p. 17-18). Daarbovenop is het hoogst opmerkelijk dat de taliban volgens de mawlawi te allen prijze wilden vermijden dat u ook voor de overheid zou beginnen werken maar weinig ondernamen om uw vader zelf te viseren, terwijl hij toch generaal was bij de grenspolitie (CGVS, p. 18). Dat uw vader dan ook zonder bijkomende veiligheidsmaatregelen toch veilig kon blijven, is weinig geloofwaardig, zeker aangezien u aangeeft dat uw vader reeds drie à vier jaar ervoor bedreigingen heeft gehad en daarom stopte met zijn dienst (CGVS, p. 10). Dat hij ondanks dit feit toch niet met de hele familie verhuisd zou zijn naar een veiligere plek is weinig geloofwaardig. Nog minder geloofwaardig is het feit dat de taliban niet op de hoogte zouden zijn geweest van het feit dat uw vader reeds drie à vier jaar ervoor gestopt was met zijn dienst (CGVS, p. 10), en in de dreigbrief toch nog vroegen aan uw vader om te stoppen met zijn dienst (CGVS, p. 23). Uw reactie hierop is dat uw vader dan wel stopte met zijn dienst maar wel nog stiekem naar de provincie trok (CGVS, p. 23). Hier kan opnieuw weinig geloof aan worden gehecht, gezien zoals eerder reeds aangehaald, u geen enkele informatie kunt geven over wat hij dan wel in de provincie ging doen (CGVS, p. 23-24).

Tot slot geeft u nog aan dat u uw facebookaccount aanmaakte onder een andere naam, A.M., omdat u bang was dat mensen van Gardez u op het spoor zouden komen (CGVS, p. 15 & bijlage 1). Het is dan ook een raadsel waarom u wel als publieke naam J.M. gebruikt, waardoor u wel heel snel terug te vinden bent op Facebook. Ook deze vaststelling en ongeloofwaardige bewering schaadt het geloof in uw asielmotieven.

De vaststelling dat noch het profiel van uw vader waaruit uw problemen zouden voortkomen, noch deze problemen zelf geloofwaardig zijn, zorgt ervoor dat er voor uw persoon geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch van een nood aan subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in tal van provincies en steden als Herat-stad, Mazar-e Sharif, Kabul en Jalalabad geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land. Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van en tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS, p. 2, 27) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw scholing, uw werkelijk familiaal netwerk en de manier waarop uw familie inkomsten vergaarde. Zoals hierboven reeds uiteengezet kan er allerminst geloof gehecht worden aan de werkzaamheid van uw vader gedurende zijn gehele leven. Hierdoor kan evenmin een inschatting gemaakt worden van de financiële situatie van uw familie. U versterkt dit nog door ook geen inzicht te geven in andere inkomsten die uw gezin vergaarde. U verklaart dat het een raadsel is voor u hoe uw gezin inkomsten vergaarde (CGVS, p. 24). Aan uw vader durfde u niets te vragen over zijn job omdat hij generaal was en het allemaal geheim was (CGVS, p. 24), aan uw moeder vroeg u niets omdat het niet uw moeder was die uw gezin onderhield maar uw vader (CGVS, p. 24). Deze verklaring is vanzelfsprekend niet geloofwaardig. Enerzijds is het niet omdat uw moeder zelf geen geld zou verdienen hebben, dat zij daarom ook geen weet zou hebben van hoe er geld binnenkwam in het gezin. Anderzijds is het in de Afghaanse context niet geloofwaardig dat de oudste zoon van het gezin zo slecht op de hoogte is van de werking van het gezin dat hij niet eens weet hoe er geld verdient wordt. U was op het moment dat u Afghanistan verliet reeds ouder dan twintig jaar, waardoor zeker mag verwacht worden dat u als oudste zoon op de hoogte was van de financiële situatie van uw gezin. Ook over de situatie van uw gezin na uw vertrek zijn uw verklaringen allesbehalve geloofwaardig. U zegt dat er geen mannelijke familieleden meer aanwezig zijn (CGVS, p. 26) en wanneer het CGVS vervolgens polst naar wie er voor uw vrouwelijke gezinsleden zorgt, zegt u dat dit misschien door andere dorpelingen gebeurt (CGVS, p. 26). Het is allerminst geloofwaardig dat u hier opnieuw geen zekerheid over kunt geven en maar gist naar de huidige levensomstandigheden van uw dichtste gezinsleden. U geeft verder ook aan dat u geen idee heeft hoe uw vader aan het geld kwam om te betalen voor uw reis naar Europa, waardoor u opnieuw geen inzicht biedt in de financiële situatie van uw familie (CGVS, p. 29).

Ook over uw eigen scholingsgraad kunnen uw verklaringen niet overtuigen. U beweert dat u pas op een leeftijd van twaalf à dertien jaar naar school begon te gaan omdat er in uw omgeving geen school aanwezig was (CGVS, p. 7). U ging tot de zevende graad naar school, tot u moest stoppen door de problemen met de taliban (CGVS, p. 8), die zoals hierboven aangehaald niet geloofwaardig zijn. U geeft aan dat uw vader geen specifieke toekomstplannen had voor u (CGVS, p. 13) maar wel wilde dat u studeerde om "iets te worden" (CGVS, p. 13). Zelf had u interesse om bij het leger te gaan of bij de politie maar zei hier nooit iets over tegen uw vader (CGVS, p. 14). Het is weinig geloofwaardig dat een twintigjarige jongeman in Afghanistan nog steeds school zou lopen in de zevende graad – algemeen aangenomen tussen hoofdzakelijk 12/13-jarige klasgenoten – en met zijn vader nog niet zou gesproken hebben over zijn toekomstplannen. Het wordt nog minder geloofwaardig wanneer blijkt dat u geen idee heeft hoe iemand bijvoorbeeld bij de grenspolitie zou kunnen beginnen werken (CGVS, p. 14).

Tot slot doet u zelfs twijfel rijzen over uw eigen identiteit. Uw facebookaccount is zoals hierboven reeds aangehaald, aangemaakt onder de naam "A.M.". U verklaart dit door het feit dat u niet wilde toegevoegd worden door mensen uit Gardez uit vrees dat men u op het spoor zou komen (CGVS, p. 15). Zoals boven aangehaald raakt dit kant noch wal aangezien u nog steeds J.M. als naam gebruikt op uw profiel.

Bovendien zijn uw problemen niet geloofwaardig waardoor de vraag zich stelt waarom u een andere naam heeft gebruikt om uw facebookaccount aan te maken terwijl u in het begin van het persoonlijk onderhoud aangaf nooit een andere naam dan J.M. te hebben gehanteerd (CGVS, p. 3).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw eigen profiel, de beroepsactiviteiten van uw vader en de financiële situatie van uw familie. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoekspllicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Uw eigen taskara, de omslag en de foto's van uzelf zeggen niets over de bedreiging die u zou ondergaan hebben, noch over het werk van uw vader. De taskara van de malik, de taskara van uw vader en het paspoort van uw vader zijn louter kopieën, waardoor de echtheid van deze documenten niet kan worden nagegaan. Ook de andere door u neergelegde documenten die de werkzaamheden van uw vader moeten aantonen, zijn louter kopieën, waardoor de echtheid van deze documenten niet kan worden nagegaan. Bovendien blijkt nergens uit dat u een familieband, laat staan een vaderband, heeft met de man waarvan u beweert dat hij uw vader is. Ook de ene foto die u neerlegt waarop u met uw vader staat, toont dit niet aan. Bovendien moet worden opgemerkt dat deze documenten, samen met de dreigbrief, enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet).

Volgens verzoeker blijkt op geen enkele wijze dat zijn verklaringen niet met de waarheid zouden overeenstemmen. Hij wijst erop dat zijn vader *“als beroepsofficier beschouwd kan worden als een eerder afwezige vader, wat verzoeker ook te kennen geeft tijdens diens verhoor, waardoor verzoeker en zijn vader een minder hechte band hebben dan verzoeker zou hebben gewild”*. Hij merkt tevens op dat vader slechts maandelijks en soms tweemaandelijks naar huis kwam en zijn werk liever niet met zijn gezin deelde. Hij voegt toe dat zijn vader, gelet op diens hoge functie bij de grenspolitie, niet vrij was om zomaar over zijn beroep te vertellen, zelfs niet aan zijn zoon, alsook dat zijn vader bang was voor repercussies tegenover zijn gezin als hij informatie met hen zou delen. Hij stelt dat zijn vader evenmin hun financiële situatie met zijn zoons deelde. Hij voert verder aan dat de commissaris-generaal op de hoogte is van de verslechterde veiligheidssituatie in Afghanistan door de opkomst en escalatie van anti-overheidstroepen zoals de taliban en IS. Hij meent dat zijn vader wegens zijn hoge functie bij de grenspolitie en bij associatie ook zijn gezin een verhoogd risico lopen om het doelwit te worden van zulke groepen. Hij wijst erop dat zijn vader en zijn gezin meermaals via post, telefoon en in persoon werden bedreigd als zijn vader niet zou stoppen met werken voor de overheid en zijn zonen niet opnieuw naar de madrassa zou sturen. Verder stelt verzoeker dat zijn broer minderjarig was *“waardoor deze wel bij de familie bleef, er vanuit gaande dat men de minderjarige broer niet zou willen inschakelen in de Taliban”*. Betreffende zijn Facebookprofiel stelt hij *“Dat verzoeker eerst tijdelijk een andere naam als publieke naam gebruikte voor o.a. Facebook en e-mail, omdat verzoeker wenste te vermijden dat degenen die hem bedreigden contact zouden opnemen met hem; Dat verzoeker dit uiteindelijk niet meer nodig achtte en zijn echte naam verder gebruikte; Dat verzoeker tenslotte niet doelbewust de asielinstanties heeft willen misleiden door gebruik te maken van een andere naam voor o.a. zijn Facebookaccount en e-mail”*. Vervolgens stelt verzoeker *“zeer formeel”* te zijn dat de feiten zich hebben voorgedaan zoals door hem uiteengezet. Hij meent dat zijn verklaringen wel degelijk geloofwaardig en plausibel zijn en worden ondersteund *“door de praktijk”*, alsook dat zijn verklaringen zonder meer coherent en plausibel zijn en niet in strijd zijn met de algemeen bekende feiten. Volgens hem dient hem minstens het voordeel van de twijfel te worden toegekend.

Betreffende de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker aan *“Dat de Commissaris Generaal hiertoe evenwel onvoldoende motivering geeft”*. Hij stelt dienaangaande verder onder meer als volgt in zijn verzoekschrift: *“Dat de Commissaris Generaal evenwel zonder meer stelt dat verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidair beschermingsstatuut, terwijl verzoeker op geen enkele bescherming van zijn autoriteiten kan rekenen en derhalve bij terugkeer naar Afghanistan een vogel voor de kat is; Dat het rapport van UNHCR van 19 april 2016 bevestigt dat de veiligheid in Afghanistan niet kan worden gegarandeerd, en jonge mannen, van wie de ouders het doelwit zijn van het leger of anti-regeringsgroepen en welke zich hebben aangepast aan de westerse leefwereld, een uitermate risicoprofiel hebben: [...] Dat de Commissaris Generaal dan ook onderzoek had dienen te voeren naar het profiel van verzoeker, hetgeen hij heeft nagelaten: [...]”*. Verzoeker citeert uit de richtlijnen van UNHCR inzake Afghaanse asielzoekers van 19 april 2016 en uit rechtspraak van de Raad.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van *“de fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens”*.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker onder meer als volgt:

“Terwijl de bestreden beslissing nalaat de passende belangenafweging te maken en er geen enkele feitelijke omstandigheid in aanmerking werd genomen; Dat bij een terugkeer naar zijn land verzoeker dan ook het slachtoffer zal worden van gewelddaden; Dat zulks indruist tegen de principes van een rechtstaat en in het bijzonder tegen artikel 3 van het EVRM;”

2.2. Stukken

Per drager brengt de commissaris-generaal op 23 augustus 2018 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: het EASO-rapport *“Country of Origin Information Report Afghanistan. Security Situation – update”* van mei 2018 en het EASO-rapport *“Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis”* van juni 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omwille van de werkzaamheden van zijn vader als generaal bij de Afghaanse grenspolitie. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zijn kennis over de werkzaamheden van zijn vader te wensen overlaat, gelet op zijn vage en gebrekkige verklaringen dienaangaande; (ii) zijn verklaringen over de beweerdde vervolgingsfeiten evenmin geloofwaardig zijn, gelet op het vage en niet-aannemelijk karakter ervan; (iii) het niet aannemelijk is dat hij een Facebookaccount opent onder een andere naam om te vermijden dat mensen uit zijn regio van herkomst hem op het spoor zouden kunnen komen, terwijl hij publiekelijk zijn eigen naam gebruikt; en (iv) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Verder oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet aan de op hem rustende medewerkingsplicht heeft voldaan door geen zicht te bieden op zijn familiale en financiële situatie alsook op zijn scholing.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Zo wordt in de bestreden beslissing op uitgebreide en pertinente wijze gemotiveerd dat verzoekers verklaringen over de beweerdde werkzaamheden van zijn vader dermate vaag en gebrekkig zijn dat hij deze werkzaamheden en bijgevolg de hieruit voortvloeiende problemen geenszins aannemelijk maakt:

"U baseert uw vrees voor vervolging door de taliban op de werkzaamheid van uw vader als generaal voor de grenspolitie (notities CGVS dd. 08/01/18, p. 17-18). Ook de dreigbrief die u kreeg zou het gevolg geweest zijn van uw vaders werk. Uw verklaringen over dit werk van uw vader zijn echter onvoldoende om het profiel van uw vader aannemelijk te maken. Zo moet worden vastgesteld dat u zeer weinig afweet over de werkzaamheden van uw vader. Hoewel niet van u wordt verwacht dat u in detail zou kunnen vertellen over het werk van uw vader mag toch een zekere kennis verwacht worden, zeker omdat dit werk aan de basis zou liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Bovendien kwam uw vader maandelijks of sporadisch om de twee maanden huiswaarts (CGVS, p. 12). Uw verklaringen over zijn werkzaamheden zijn echter zeer oppervlakkig.

Het enige dat u over het werk van uw vader kunt zeggen is dat hij commandant van de 3e afdeling was (CGVS, p. 18) en generaal van de 24e grenspolitie (CGVS, p. 9, 10, 20, 28), hetgeen u verschillende keren herhaalt zonder te lijken te weten wat dit eigenlijk inhoudt. U heeft zelfs geen idee waarvan die "derde afdeling" deel zou uitmaken (CGVS, p. 19) en weet evenmin of de grenspolitie al dan niet ook met korpsen of urdu's werkt (CGVS, p. 10). Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door het feit dat u ook over de concrete invulling van zijn werk niets blijkt te weten. U weet niet of uw vader al dan niet in een basis verbleef (CGVS, p. 10) en gevraagd naar zijn concrete activiteiten, blijft u steken bij "hij was commandant" (CGVS, p. 10). U heeft geen idee of uw vader samenwerkte met Amerikanen (CGVS, p. 11), noch welke contacten hij had met andere Afghaanse personen of eenheden op zijn werk (CGVS, p. 12). U kunt evenmin zeggen of uw vader op nog andere plekken dan Sharana in Paktika werkte (CGVS, p. 12) en ondanks herhaaldelijk aandringen van het CGVS om meer te vertellen over concrete activiteiten die uw vader had, blokt u af met de melding dat uw vader op zijn werk was en u in Gardez en blijft u steken in de vage verklaring dat hij commandant was en een grens moest bewaken (CGVS, p. 12), dat hij niets vertelde over zijn operaties (CGVS, p. 20) en dat hij enkel zei dat hij commandant was van de derde afdeling (CGVS, p. 20). Uiteindelijk geeft het CGVS u carte blanche om eender wat te vertellen over het werk van uw vader en de omstandigheden waarin dit gebeurde, waarop u antwoordt dat hij "soms deelnam aan operaties hier en daar" en dat hij soms naar huis kwam (CGVS, p. 20). Deze vage verklaringen over het werk dat uw vader reeds uitvoerde zolang u zich kunt herinneren, zijn niet ernstig.

U wordt nog de kans gegeven eender welke gebeurtenis die zou plaatsgevonden hebben in Paktika en Sharana mee te delen, maar opnieuw slaagt u er niet in ook maar één voorbeeld te geven (CGVS, p. 28). Over de rang van uw vader bent u uiteindelijk zelfs niet zeker dat hij wel generaal was maar beweert u dat de mensen zeiden dat hij generaal was maar dat u niet weet welke rang hij had (CGVS, p. 20). U weet niet of uw vader ooit een andere rang heeft gehad (CGVS, p. 19) en zijn badge heeft u nooit gezien waardoor u niet weet hoe die er uit ziet (CGVS, p. 19). Hoeveel uw vader verdiende weet u al evenmin (CGVS, p. 29). Voorts bent u uiterst oppervlakkig over de tijdsspanne waarin uw vader dit werk uitvoerde. Nauwkeuriger dan "onder Karzai" slaagt u er niet in om de tijdspanne aan te duiden waarin uw vader generaal werd (CGVS, p. 10) en u slaagt er al evenmin in duidelijk te maken tot wanneer uw vader dit werk uitvoerde. In eerste instantie zegt u vaagweg dat hij met zijn dienst stopte drie à vier jaar voor uw vertrek maar dat u niet precies weet wanneer (CGVS, p. 10). Vervolgens haalt u aan dat uw vader stopte nadat zijn wagen op een landmijn had gereden en hij gewond raakte. Hoewel u aangeeft hoeveel jaar geleden dit plaatsgevonden had, is het zeer merkwaardig dat u dit incident, wat toch wel een ingrijpende gebeurtenis in uw leven moet zijn geweest, niet kunt inschatten in uw eigen leefwereld. Zo weet u niet in welke graad op school u op dat moment zat (CGVS, p. 21), terwijl u tot kort voor uw vertrek school hebt gelopen in uw dorp (CGVS, p. 8).

Ook over uw vaders werk voor hij commandant van de grenspolitie werd, blijft u ontstellend vaag. U legt een bundel gekopieerde foto's neer van uw vader die naar een conferentie van Bonn zou geweest zijn in 1998, toen de taliban dus nog de macht hadden in Afghanistan, waar uw vader commentaren heeft ondergeschreven. Zelf kunt u hierover echter absoluut niets zeggen behalve de naam R. die ook op één van de door u neergelegde documenten staat (CGVS, p. 9). U weet niet wat uw vader deed voor de overheid (CGVS, p. 9), waarover deze conferentie ging (CGVS, p. 18) en wie uw vader er kende en wie niet (CGVS, p. 18). Dat u deze documenten neerlegt zonder zelf ook maar iets te kunnen vertellen hierover, doet opnieuw ernstig twijfelen aan het door u voorgehouden profiel van uw vader, zeker aangezien dit profiel rechtstreeks verantwoordelijk zou geweest zijn voor uw eigen problemen en uiteindelijk uw vlucht uit Afghanistan. Daarbij moet nog vermeld worden dat de brieven die u neerlegt ter bewijs van uw vaders werk allemaal dateren van het jaar 1373 Afghaanse kalender, hetgeen overeenkomt met 1994 en 1995 in de Gregoriaanse kalender.

Niet alleen blijkt u geen kennis te hebben over het concrete werk dat uw vader zelf deed, ook over de grenspolitie meer algemeen blijkt uw kennis nihil te zijn. U weet niet hoe personen bij de grenspolitie gerekruteerd kunnen worden (CGVS, p. 14), ondanks het feit dat u zelf interesse had om bij het leger of bij de politie te gaan (CGVS, p. 14). Dat u hier dan nooit met uw vader zou hebben over gesproken, terwijl hij toch wel heel wat zou hebben moeten betekend hebben voor de grenspolitie, gezien zijn rang, is zeer merkwaardig. Ook frappant is dat u over de enige persoon die u herkent op de foto met uw vader de heer H. is (CGVS, p. 19), waar er hoegenaamd geen informatie kunt geven. U vermoedt enkel dat hij voor de overheid werkte omdat u hem op tv heeft gezien, maar wat hij precies doet weet u niet (CGVS, p. 19). En hoewel u eerst nog twee andere commandanten vermeldt waar uw vader mee samenwerkte in Gardez (CGVS, p. 19), weet u niet wie de hoogste commandant van de grenspolitie was toen u er was en kunt u geen enkele commandant van de grenspolitie meer opnoemen (CGVS, p. 27).

Door deze enorm vage verklaringen over het werk van uw vader maakt u allerm minst aannemelijk dat uw vader dit werk uitvoerde tot enkele jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. Aangezien u uw vlucht uit Afghanistan direct linkt aan het werk van uw vader en uw vervolging hierdoor (CGVS, p. 17-18), wordt de geloofwaardigheid van uw persoonlijke vrees hierdoor ernstig aangetast."

Dienaangaande voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat zijn vader als een afwezige vader kan worden beschouwd, met wie hij een minder hechte band heeft dan hij zou willen en die slechts maandelijks of soms tweemaandelijks naar huis kwam en zijn werk liever niet met zijn gezin deelde. Tevens wijst verzoeker erop dat zijn vader, wegens zijn hoge functie bij de grenspolitie, niet vrij was om zomaar over zijn werk te vertellen en dat zijn vader bang was voor repercussies als hij informatie met zijn gezin zou delen. Verzoeker verliest evenwel uit het oog dat hij heden meent internationale bescherming te behoeven omwille van problemen naar aanleiding van de werkzaamheden van zijn vader, zodat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich terdege over deze werkzaamheden informeert. In de bestreden beslissing wordt er terecht op gewezen dat verzoeker verklaarde nog steeds telefonisch contact te hebben met zijn vader. Gelet op zijn verzoek om internationale bescherming kan de vrees in hoofde van zijn vader voor repercussies ten aanzien van zijn gezinsleden en diens beweerdde hoge functie bij de grenspolitie bezwaarlijk als een afdoende verschoning worden beschouwd. Gezien verzoekers huidige aanwezigheid in België, kan niet worden ingezien waarom hij zijn zoon, in het kader van diens verzoek om internationale bescherming, niet zou kunnen inlichten over de werkzaamheden die zijn zoon er uiteindelijk toe zouden hebben gebracht Afghanistan te ontvluchten en internationale bescherming in te roepen.

Verzoeker maakte tijdens zijn gehoor overigens geen enkele melding van zijn bewering dat de hoge functie van zijn vader hem zou verhinderen informatie over deze functie te verkrijgen, zodat dit slechts een blote *post factum*-bewering betreft.

Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over de beweerde vervolgingsfeiten dermate vaag en onaannemelijk zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht:

“Bovendien zijn uw verklaringen over de vervolgingsfeiten ook op zich allerminst geloofwaardig aangezien ze enorm vaag en onwaarschijnlijk zijn. Wat betreft uw bewering dat uw vader reeds eerder benaderd werd door de taliban moet opgemerkt worden dat u hierover enorm vaag blijft. U weet niet wanneer uw vader de eerste keer werd aangesproken door de taliban omdat uw vader dit nooit zou gezegd hebben (CGVS, p. 21). Nochtans geeft u zelf aan dat u nog steeds telefonisch contact heeft met uw vader (CGVS, p. 15) waardoor op zijn minst enige interesse mag verwacht worden in de reden waarom u uw thuisland en uw familie diende achter te laten. Hetzelfde geldt voor de daaropvolgende dreigbrief die u zou ontvangen hebben. Hierover weet u niet of het Q.S. zelf is die de dreigbrief afgaf (CGVS, p. 23), hoe deze dreigbrief afgegeven werd (CGVS, p. 23) en blijkt u ook op geen moment te hebben gevraagd hoe dit allemaal verliep (CGVS, p. 23). U zegt dat u de instructies van uw vader opvolgde (CGVS, p. 23) maar dit biedt geen verklaring voor het feit dat u in de twee jaar dat u reeds in België bent nog steeds geen stappen heeft ondernomen om te weten te komen hoe deze levensbedreigende gebeurtenis zich precies afspeelde. Ook de reacties van uw vader zowel op de mondelinge bedreigingen als op de dreigbrief kunnen niet overtuigen. In eerste instantie is het in de Afghaanse context al weinig geloofwaardig dat hij de verwijten van een mullah uit Pakistan, van wie hij wist dat die jongeren naar een Pakistaanse madrassa wou sturen, aan zijn adres niet serieus nam (CGVS, p. 17-18). Nadien zou uw vader ook niets hebben ondernomen na de eerste benadering door de taliban behalve u de boodschap geven dat u voorzichtig moest zijn en thuis moest blijven (CGVS, p. 22). Heel vaag voegt u toe dat hij u vroeg soms niet naar school te gaan (CGVS, p. 22). Als generaal van een overheidsdienst zou zeker mogen verwacht worden dat hij andere stappen zou ondernemen om zijn oudste zoon veilig te houden, onmiddellijk na het ontvangen van een bedreiging. Bovendien is het allerminst geloofwaardig dat uw vader besliste om u weg te sturen naar Europa, zelf weg te vluchten naar Gardez maar zijn andere zoon, die nu ongeveer zestien jaar oud is (CGVS, p. 12) wel thuis achter liet (CGVS, p. 13) zonder bijkomende beschermingsmaatregelen. Dit is des te frappanter daar uw broer dan nog verder naar de madrassa zou blijven gaan zijn en van daar meegenomen werd (CGVS, p. 24) terwijl dit net de oorzaak en plek zou zijn geweest van uw problemen (CGVS, p. 17-18). Daarbovenop is het hoogst opmerkelijk dat de taliban volgens de mawlawi te allen prijze wilden vermijden dat u ook voor de overheid zou beginnen werken maar weinig ondernamen om uw vader zelf te viseren, terwijl hij toch generaal was bij de grenspolitie (CGVS, p. 18). Dat uw vader dan ook zonder bijkomende veiligheidsmaatregelen toch veilig kon blijven, is weinig geloofwaardig, zeker aangezien u aangeeft dat uw vader reeds drie à vier jaar ervoor bedreigingen heeft gehad en daarom stopte met zijn dienst (CGVS, p. 10). Dat hij ondanks dit feit toch niet met de hele familie verhuisd zou zijn naar een veiligere plek is weinig geloofwaardig. Nog minder geloofwaardig is het feit dat de taliban niet op de hoogte zouden zijn geweest van het feit dat uw vader reeds drie à vier jaar ervoor gestopt was met zijn dienst (CGVS, p. 10), en in de dreigbrief toch nog vroegen aan uw vader om te stoppen met zijn dienst (CGVS, p. 23). Uw reactie hierop is dat uw vader dan wel stopte met zijn dienst maar wel nog stiekem naar de provincie trok (CGVS, p. 23). Hier kan opnieuw weinig geloof aan worden gehecht, gezien zoals eerder reeds aangehaald, u geen enkele informatie kunt geven over wat hij dan wel in de provincie ging doen (CGVS, p. 23-24).”

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan de *post factum*-bewering dat zijn minderjarige broer bij de familie bleef *“er vanuit gaande dat men de minderjarige broer niet zou willen inschakelen in de Taliban”*. Er kan evenwel niet worden ingezien waarom verzoekers vader, die volgens hem een hooggeplaatste functie bij de Afghaanse grenspolitie uitoefende, niet zou inzien dat dergelijke verwachting ten aanzien van een terroristische organisatie als de taliban, die hem al eerder bedreigde, geenszins als afdoende bescherming ten aanzien van verzoekers broer kan worden beschouwd en bovendien deze broer ook nog eens naar de madrassa stuurde waar de problemen ten aanzien van verzoeker hier ontstonden. Voor het overige komt verzoeker niet verder dan de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal tegen te spreken door te stellen dat hij *“zeer formeel is dat de feiten zich hebben voorgedaan, zoals door hem werden verklaard”*, hetgeen bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer.

Betreffende verzoeker Facebookprofiel stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vooreerst terecht als volgt:

“Tot slot geeft u nog aan dat u uw facebookaccount aanmaakte onder een andere naam, A.M., omdat u bang was dat mensen van Gardez u op het spoor zouden komen (CGVS, p. 15 & bijlage 1). Het is dan ook een raadsel waarom u wel als publieke naam J.M. gebruikt, waardoor u wel heel snel terug te vinden bent op Facebook. Ook deze vaststelling en ongeloofwaardige bewering schaadt het geloof in uw asielmotieven.”

Verzoeker herhaalt dat hij eerst een andere naam gebruikte om te vermijden dat mensen uit zijn regio van herkomst hem zouden kunnen opsporen. Het herhalen van reeds afgelegde verklaringen op zich kan niet worden beschouwd als een dienstig verweer tegen de motivering in de bestreden beslissing betreffende deze verklaringen. Verder voert verzoeker aan dat hij het gebruik van een valse naam *“uiteindelijk niet meer nodig achtte en zijn echte naam verder gebruikte”*, waarmee hij in feite aangeeft dat hij zelf acht dat de beweerde bedreigingen in zijn land van herkomst niet meer dermate actueel zijn dat hij een vrees zou dienen te koesteren dat mensen uit zijn regio van herkomst hem zouden kunnen opsporen. In die zin doet deze bewering verder afbreuk aan de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging.

Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op zijn scholing en op zijn familiaal netwerk en het financieel vermogen van hem en zijn familie en zodoende niet voldoet aan de op zijn schouders rustende medewerkingsplicht:

“Niettegenstaande u bij de aanvang van en tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS, p. 2, 27) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw scholing, uw werkelijk familiaal netwerk en de manier waarop uw familie inkomsten vergaarde.

Zoals hierboven reeds uiteengezet kan er allerminst geloof gehecht worden aan de werkzaamheid van uw vader gedurende zijn gehele leven. Hierdoor kan evenmin een inschatting gemaakt worden van de financiële situatie van uw familie. U versterkt dit nog door ook geen inzicht te geven in andere inkomsten die uw gezin vergaarde. U verklaart dat het een raadsel is voor u hoe uw gezin inkomsten vergaarde (CGVS, p. 24). Aan uw vader durfde u niets te vragen over zijn job omdat hij generaal was en het allemaal geheim was (CGVS, p. 24), aan uw moeder vroeg u niets omdat het niet uw moeder was die uw gezin onderhield maar uw vader (CGVS, p. 24). Deze verklaring is vanzelfsprekend niet geloofwaardig. Enerzijds is het niet omdat uw moeder zelf geen geld zou verdienen hebben, dat zij daarom ook geen weet zou hebben van hoe er geld binnenkwam in het gezin. Anderzijds is het in de Afghaanse context niet geloofwaardig dat de oudste zoon van het gezin zo slecht op de hoogte is van de werking van het gezin dat hij niet eens weet hoe er geld verdient wordt. U was op het moment dat u Afghanistan verliet reeds ouder dan twintig jaar, waardoor zeker mag verwacht worden dat u als oudste zoon op de hoogte was van de financiële situatie van uw gezin. Ook over de situatie van uw gezin na uw vertrek zijn uw verklaringen allesbehalve geloofwaardig. U zegt dat er geen mannelijke familieleden meer aanwezig zijn (CGVS, p. 26) en wanneer het CGVS vervolgens polst naar wie er voor uw vrouwelijke gezinsleden zorgt, zegt u dat dit misschien door andere dorpelingen gebeurt (CGVS, p. 26). Het is allerminst geloofwaardig dat u hier opnieuw geen zekerheid over kunt geven en maar gist naar de huidige levensomstandigheden van uw dichtste gezinsleden. U geeft verder ook aan dat u geen idee heeft hoe uw vader aan het geld kwam om te betalen voor uw reis naar Europa, waardoor u opnieuw geen inzicht biedt in de financiële situatie van uw familie (CGVS, p. 29).

Ook over uw eigen scholingsgraad kunnen uw verklaringen niet overtuigen. U beweert dat u pas op een leeftijd van twaalf à dertien jaar naar school begon te gaan omdat er in uw omgeving geen school aanwezig was (CGVS, p. 7). U ging tot de zevende graad naar school, tot u moest stoppen door de problemen met de taliban (CGVS, p. 8), die zoals hierboven aangehaald niet geloofwaardig zijn. U geeft aan dat uw vader geen specifieke toekomstplannen had voor u (CGVS, p. 13) maar wel wilde dat u studeerde om “iets te worden” (CGVS, p. 13). Zelf had u interesse om bij het leger te gaan of bij de politie maar zei hier nooit iets over tegen uw vader (CGVS, p. 14). Het is weinig geloofwaardig dat een twintigjarige jongeman in Afghanistan nog steeds school zou lopen in de zevende graad – algemeen aangenomen tussen hoofdzakelijk 12/13-jarige klasgenoten – en met zijn vader nog niet zou gesproken hebben over zijn toekomstplannen. Het wordt nog minder geloofwaardig wanneer blijkt dat u geen idee heeft hoe iemand bijvoorbeeld bij de grenspolitie zou kunnen beginnen werken (CGVS, p. 14).

Tot slot doet u zelfs twijfel rijzen over uw eigen identiteit. Uw facebookaccount is zoals hierboven reeds aangehaald, aangemaakt onder de naam “A.M.”. U verklaart dit door het feit dat u niet wilde toegevoegd worden door mensen uit Gardez uit vrees dat men u op het spoor zou komen (CGVS, p. 15). Zoals boven aangehaald raakt dit kant noch wal aangezien u nog steeds J.M. als naam gebruikt op uw profiel.

Bovendien zijn uw problemen niet geloofwaardig waardoor de vraag zich stelt waarom u een andere naam heeft gebruikt om uw facebookaccount aan te maken terwijl u in het begin van het persoonlijk onderhoud aangaf nooit een andere naam dan J.M. te hebben gehanteerd (CGVS, p. 3).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw eigen profiel, de beroepsactiviteiten van uw vader en de financiële situatie van uw familie. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders."

In zoverre verzoeker nogmaals opmerkt dat zijn vader een afwezige persoon was, die met zijn zoons niet sprak over zijn werk en over de financiële situatie van het gezin, komt hij opnieuw niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, hetgeen op de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing bezwaarlijk een ander licht kan werpen.

In zoverre verzoeker onder verwijzing naar algemene informatie van UNHCR en rechtspraak van de Raad aanvoert dat hij wegens zijn verblijf in Europa is verwesterd en zodoende een risicoprofiel heeft ingeval van terugkeer naar Afghanistan, dient erop gewezen dat verzoeker de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken en dat een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon hiertoe niet volstaat. Aangaande de in het verzoekschrift geciteerde rechtspraak, dient er vooreerst op gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht en dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld. Bovendien betreft het geciteerde arrest een Afghaanse jongeman die reeds sinds 2012 en dus ruim vijf jaar in Europa verbleef, een situatie die *in casu* geenszins voorligt.

Tot slot oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) terecht als volgt:

"De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Uw eigen taskara, de omslag en de foto's van uzelf zeggen niets over de bedreiging die u zou ondergaan hebben, noch over het werk van uw vader. De taskara van de malik, de taskara van uw vader en het paspoort van uw vader zijn louter kopieën, waardoor de echtheid van deze documenten niet kan worden nagegaan. Ook de andere door u neergelegde documenten die de werkzaamheden van uw vader moeten aantonen, zijn louter kopieën, waardoor de echtheid van deze documenten niet kan worden nagegaan. Bovendien blijkt nergens uit dat u een familieband, laat staan een vaderband, heeft met de man waarvan u beweert dat hij uw vader is. Ook de ene foto die u neerlegt waarop u met uw vader staat, toont dit niet aan. Bovendien moet worden opgemerkt dat deze documenten, samen met de dreigbrief, enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen."

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Ten overvloede merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing tevens terecht wordt gesteld als volgt: *"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen."*

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt, mede gelet op het voorgaande, in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in tal van provincies en steden als Herat-stad, Mazar-e Sharif, Kabul en Jalalabad geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asieltrelaas.

Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van en tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS, p. 2, 27) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw scholing, uw werkelijk familiaal netwerk en de manier waarop uw familie inkomsten vergaarde.

[...]

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw eigen profiel, de beroepsactiviteiten van uw vader en de financiële situatie van uw familie. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend."

Uit de door de commissaris-generaal per aanvullende nota bijgebrachte informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 7) blijkt dat de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing heden nog steeds actueel en pertinent zijn. Deze motieven worden dan ook door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER